

Tajemství úspěchu jezdců Formule 1

Jednou z prvních metafor, kterou nabízím úspěšným ale taky vystresovaným mladým managerům, kteří zavítají do mé pracovny jsou závody Formule F1. A co vy? Sledovali jste někdy tyto závody? Hráli jste někdy na počítači autíčka? Skoro všichni mi řeknou že ano, a pak popíší svoji zkušenost. Když poprvé vyjeli na okruh tak prohrávali, vyletěli z dráhy v zákrutách do svodidel. Později, ale už byli schopní dorazit do cíle a zvítězit. Hezká zkušenost! Hned se ptám i odpovídám: Co se tedy v boji se stresem našich hektických dnů můžeme naučit od jezdců F1? Nato aby jste prošli okruhem je někdy potřeba pustit nohu z plynu.

Cesta z bludného kruhu? Serpentiný.

Někdy se stane, že putujete v kruhu. V životě se dostáváte na ta samá místa, do stejných životních situací. Jako by jste se nikam nedostali, nezmoudřeli. Může to být ale jenom zdání. Cesta osobního rozvoje je jako výstup na strmou horu. Jít přímo je mnohokrát nemožné a tak se každá chytrá cesta vine kolem hory jako had. Stoupá v serpentínách, které pomalu vedou k vrcholu. Jednou za čas máme opět podobný výhled. Slunce znovu a znovu vychází po naší pravici. Když budete mít pocit, že bloudíte v kruhu, zkuste pohlédnout na stezku, která se klikatí pod vámi. Cesta, kterou jste prošli, leží možná někdy jenom o pár metrů níže a protíná stejnou stranu hory. Vrátili jste se na to samé místo a přeci již o něco dál, o něco výš.

Pečujte o kytičku

Někdy v životě míváte pocit, že Vám schází sebevědomí a že si nezasloužíte žádnou lásku. Věřím tomu, že tak jak se chováte k sobě, tak se chová svět k Vám. Naše vztahy s okolím odrážejí vztah, který máme k sobě. Když chcete své vztahy zlepšit, můžete začít u sebe. Naslouchat a měnit to jak mluvíte v duchu sami k sobě. Není to jedno.

Představte si, že jste zahradníkem, který má malou sazeničku kytičky v květináči. Je to jenom takový štíhlý, křehký stonek s jedním listem. Někteří zahradníci si říkají: Já chci aby, už byla silná a velká. Každá správná kytička by měla hezky kvést. Ale ty taková nejsi. Nelíbíš se mi. Dám tě pryč z pokoje, ven za okno. Až budeš jiná, vyrosteš a rozkveš tak tě vezmu dovnitř do pokoje a pak tě možná budu zalévat.

Jsou pak jiní zahradníci a ti si říkají: Vidím kytku, že jsi ještě moc malá a potřebuješ růst. Věřím, že jednou rozkveš. Proto si tě nechám nablízku, v teple a budu tě každý den zalévat, mluvit na tebe, abys mohla růst a krásnět.

Která z kytiček vyroste a rozkveš? Jakým zahradníkem chcete být sami sobě?